

REDACTIUNEA.
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancați nu
se primesc. Manuscrisurile
nu se retrimit.
INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
ADMINISTRAȚIUNEA Birourilor de știri:
În Viena: M. Dukes Machi,
Max. Augenthaler & Emrich, Lasser,
Kohlsch. Schatz, Rudolf Woska,
A. Oppelt, Nachl. Anton Oppelt.
În Budapesta: A. V. Goldberger,
Eskola Bernat. În Ham-
burg: Kerey & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
ză germond pe o coloană 6 or.
și 30 or. timbru pentru o pu-
blicare. — Publicații mai dese
după tariful și înveștă.
RECLAME pe pagină a 8 a o
soriă 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL XXIII.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se prenumără la toate ofi-
ciile poștale din țară și din
afară și la d-rii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața Mare
Târgul Inului Nr. 30, etajul
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 or.
v. a. sau 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 111.

Brașov, Joi 18 (31) Mai.

1900.

Din cauza sfinței sărbătorii a Înălțării Dom-
nului, diarul nu va apăre până Vineri seara.

Șovinistii și țările ocupate.

S'a discutat alaltăieri în delega-
țiunii și asupra situațiunii din țările
ocupate Bosnia și Herțegovina.

De două-șeci de ani, de când
delegațiunile exercită controlul
asupra administrațiunii acestor țări,
multe s'au dîs și și mai multe s'au
scris despre ea, și încetul cu încetul
s'a format opiniunea, că această ad-
ministrațiune este de model, și că
poporațiunea țărilor ocupate este nu
numai pacificată, ci chiar mulțumită
cu stările de ađi.

Intr'aceea din timp în timp se
înregistrează scrieri despre deputațiunii,
carî merg de-acolo la Viena și la
Constantinopol — căci trebuie să ream-
intim, că până ađi, în principiu,
Sultanul este suveran peste aceste
provincii, pe când monarhia noastră
n'are decât mandatul europen de a-
le ține ocupate și de a-le admi-
nistră — carî deputațiunii compuse
aci din Sârbii ortodocși, aci din Mo-
hamedani, se plâng în contra faim-
oșei administrațiunii conduse de d-l
Kallay.

De trei săptămâni se află în
Budapesta érași o deputațiune mo-
hamedană din Herțegovina, care după
multe zadarnice încercări a fost în
cele din urmă abia primită numai
de Kallay, supranumit de contrarii
lui și „vice-regele Bosniei“.

De astă-dată s'au făcut aspre
observări guvernului bosniac și în
presa ungară. S'a scris și vorbit
în contra ministrului comun de fi-
nance mai ales din partea acelora,
carî se tem, ca nu cumva acest mi-
nistru să ajungă cu timpul a juca
un rol însemnat și în politica și ad-
ministrațiunea Ungariei. Orî cum ar
fi, tapt rămâne, că șovinistii nu
agrează nici-decum pe actualul di-
riguitor al sortii țărilor ocupate, pôte
că tocmai fiind-că, ca nici un alt
bărbat de stat ungar, a dat probe

de mult tact, moderațiune, ba putem
dice până la un punct óre-care, și
de imparțialitate în guvernarea ace-
lor provincii poliglote, unde se com-
bat dilnic cele mai divergente in-
terese.

Cu toate acestea étă ce cetim
intr'unul din monitoarele șoviniste,
chiar după declarațiile făcute de d-l
Kallay în delegațiunii:

„Ceea ce absolutistii lui Bach
au săvîrșit în Ungaria abia cu pa-
tru-șeci de ani înainte, tot acele lu-
cruri le săvîrșesc acum în Bosnia și
Herțegovina simbrășii Austriei...
Ómenii lui Kallay sunt trimiși toți
din Austria, vorbesc, simt și lucrăză
ca austriaci. Mai că ne dóre, că toc-
mai acel bărbat, care stă în frun-
tea Bosniei și Herțegovinei se mă-
turisese Maghiar... Mai bine ar fi
și el Austriac; pentru-ca nici un
odiu să nu se lege de numele ma-
ghiar pentru acele lucruri revoltă-
tóre, ce se întemplă față cu Mo-
hamedanii în țările ocupate“.

Și ce se întemplă? Étă cum
descrie monitorul șovinist din ces-
tiune suferințele Mohamedanilor:

„E fórtă tristă și fórtă amară
sórtea Mohamedanilor din țările ocu-
pate. Ei prigonesc, îi asupresc. Pe
fiii și fetele lor îi duc cu forța în
Dalmăția și îi botéză. Ei însă de-
gêba se plâng înaintea organelor gu-
vernului, căci acestea îi tracteză în
modul cel mai nemilos. Numai cât
acești funcționari, carî aprópe toți
sunt austriaci, nu-i aruncă afară pe
ușă. Îi șicanéză și-i infestéză și le re-
string chiar și libertatea lor de miș-
care, cu gendarmii. Arestéză pe bă-
rbații fruntași pentru lucruri de ni-
mica, îi nimicesc materialicesce și
dēcă nu se supun orbesce capriciului
atátor „Kreisvorstehe-ri“ și „Bezirks-
vorstehe-ri“ îi încarcă cu mari a-
mende, séu îi infundă în închisori“.

Poftiți tabloul pentru care șo-
vinistii nu vor ca odiul să cadă
asupra numelui maghiar. Vai de
capul lor! Numai atăta ar mai trebui,
ca funcționarii austriaci, căți vor fi

în provinciile ocupate, să fiă înlo-
cuiți toți cu funcționari unguresci
și ca „Kreisvorstehe-ri“ și „Bezirk-
vorstehe-ri“ să fiă schimbați cu fișpani
și cu solgăbireri!

N'avem decât să schimbăm tit-
lurile din tabloul de mai sus și să
ne infățim administrațiunea Ardealu-
lui și a Țării unguresci, ca să ne con-
vingem, pe care parte este adevê-
răta asupra și schingiuire și unde
sunt întrecute de fapt isprăvile abso-
lutiste din vremile lui Bach.

Ce dicea numai cu două-trei
diie înainte delegatul Bucovinei: sór-
tea Românilor în Ungaria este un
martiriu! Asupra acestei dureróse
constatări șovinistii păstrează cea mai
adêncă tăcere, dér varsă cu atât mai
multe lacrimi pentru Mohamedanii
din Herțegovina.

Adevêrate lacrimi de crocodil!

Din delegațiunii.

Alaltăieri atât delegațiunea austriacă,
cât și cea ungară au ținut ședințe plenare.

Delegațiunea austriacă a desbătut
asupra bugetului ministerului de externe. Cu
ocazia acesta a luat cuvêntul ministrul de
externe contele Goluchowski, care a ținut
să dea un respuns mai amênunțit delegați-
lor cehi, carî atacaseră vehement politica
esternă și au învinuit pe Goluchowski, că
influențeză și politica interióră.

Contele Goluchowski desaproba mai
întăit *abusul*, ce s'ar fi introdus acum din
nou în delegațiune, adecă tendența, de-a
trage în discuțiune persoanele *principilor*
domnitorilor străini. Atitudinea acesta o află
necorectă și ar fi fórtă de dorit, ca pe
viitor să nu se repetéscă.

Ministrul combate asertiunea delega-
tului ceh *Kaftan*, care a dîs, că în 1897
ofiul de externe a adresat la Roma și
Berlin o notă privitóre la *anectarea Bosniei*
și *Herțegovinei* și că a fost refusat. Golu-
chowski spune, că despre o astfel de notă
n'a fost vorba nici-odată, și nu s'a întem-
plat nimic.

La acusa, că *tripla alianță s'a slăbit*,
ministrul răspunde: Pot să spun categoric,

că tripla alianță este și ađi ceea-ce a fost
înainte cu 20 de ani: o alianță de apêrare
și *par excellence* de pace. E îmbucurător, că
cu Rusia ne-am înțeleș privitor la politica
din Balcani, dér înțelegerea acésta nu
schimbă nimic din esența triplei alianțe.
Intrevederea dela Berlin a spulberat toate
svonurile ivite în timpul din urmă și a
provocat liniștire generală. Asigură minist-
rul, că și *Italia* este un membru egal pre-
țios al triplei alianțe și atât la Berlin, cât
și la Viena sunt convinși, că la moment
dat *Italia* nu numai că-și va cunoșce obli-
gamentele, ci le va și implini. Vorba, că
tripla alianță ruinéză *Italia*, este o legendă.
Ađi nici un stat nu pôte fi fără de aliați
și dēcă *Italia* ar face parte din altă alianță,
ea nici atunci nu și-ar neglija întărirea
forțelor de apêrare.

Delegații cehi au făcut amintire și
despre statele balcanice, despre Serbia, Bul-
garia și Muntenegru. M'a surprins, dîse Go-
luchowski, că mi-se impută conflictul greco-
turo, pe când la 1898 Cehii, mi-au votat
încredere. Și mi-se mai impută, că tolerăm
unele lucruri în Serbia. De-o parte îm-
putați, că mă amestec, de altă parte, că
nu mă amestec. Se pôte acésta? Noi nu
protegiăm pe nimeni în străinătate, în afa-
ceri interióre nu ne amestecăm. De altfel
trebuie să declar, că afacerile interióre ale
unui stat străin au fost discutate aici în
ton necinstit. (Contrađiceri la Cehi).

Dr. *Pacak*: Trebuie să lăsați liberta-
tea cuvêntului. Mă rog și retrage-ți cu-
vêntul.

Goluchowski: Am vrut să dîc nu-
mai, că nu merge, ca în delegațiunea aus-
triacă să se discute lucruri, cu carî n'avem
nimic comun.

Pacak: Representăm popórele aici,
pentru-ca să vorbim liber.

Goluchowski trece apoi la cesiune-
nile economice și comerciale; vorbesce
despre instituțiua consulară, despre espulsări
și emigrări. Protestéză în contra acusei, că
s'ar amesteca în afacerile interióre ale Aus-
triei. În fine declară, că se alătură la cu-
vintele acelor oratori, carî stărue pentru
împăcarea popórelor austriace. Contrarietă-
țile, ce există ađi, se pot înlătura cu pu-
țină bună-voință, și e timpul suprem, ca
în Austria să fiă pace. „Să ne gândim, cât

FOILETONUL „GAZ. TRANS“.

La cimitirul Belu.

Meditații și impresii.

Nu mai sciam cu ce să ne petrecem
vremea. Zîmbetul senin al sórelui de pri-
măvară nu ne lăsa să stăm în casă și-am
luat-o răsna, hoînărind de colo până colo
pe străđile Bucureștilor. Dela o vreme căl-
dura ne a moleșit și ne-am oprit la un colț,
ne mai sciind, ce să ne facem. În fața nós-
tră, peste drum se făcea o grădina fru-
mósă, plină de flori și de verdéță și, cum
o priveam duși pe gânduri, ne rétăceam
tot mai mult în lumea copilăriei depărtate.
Ne aduceam aminte cu drag de vremea
când alergam totă ziua desculți pe luncile
récóroșe, și pe nesimțite începú să ne gâ-
dile dorul de aer curat, de câmp deschis,
de libertate.

„Haideți la cimitir!“ dîse unul dintre
noi și toți ne-am înveselit la ideea asta;
leneșii de adinéri deveniră sprinteni și

fără multă vorbă ne urcarăm în tramvai.
La început făceam glume peste glume și
veselia nós-tră se mărea când ne uitam la
fratele Vintilă, poreclit „babă“, și vedeam,
că abia mai pôte să riță de lene.

Cu cât înaintam, voia bună dispărea
dintre noi și o durere nepricepută ne apăsa
tot mai mult pe suflet.

Orașul cu șgomotu-i asurđitor rămă-
sesse în urmă și acum mergeam pe-o stradă
largă, plantată pe margini cu pomișori ti-
neri, a căror frunđe înverđite se răsfețau
în rađele sórelui.

„Ce frumos are să fiă când pomișorii
ăștia vor cresce mari“, dîse unul dintre noi
și rămăserăm tăcuți, duși pe gânduri și rétă-
ciți par' că într'un viitor depărtat.

„Când voiú trece pe-aici pentru ul-
tima-óră, vă asigur, că nu o să vă mai fiă
cald, dēcă cum-va mă veți petrece la
grópă“... adause cel mai sceptic dintre noi,
ca respuns la vorbele de mai sus.

Suntem aprópe de cimitir.

De-slungul drumului, pe marginea din

drepta sunt o mulțime de crișme pline de
chef și de voiă-bună. Ici se aude răsunând
cimpoiul monoton și plietisitor, dincolo bê-
trănul lăutar își îndemná vióra și tresare
văzduhul de risete și de cântece de ve-
seliă.

La stînga dórme cimitirul cu tăcerea
lui înfiorátore.

La dreapta viața, la stînga mórtea;
par' că anume au fost aședate astfel, ca să
se vadă mai bine contrastul dintre ele și
să ne fiă mai ușor a-le cunoșce și a-le pre-
țui pe amêndoué.

Am ajuns.

Un hohot de plâns, însoțit de vor-
bele: „vai, mi-se rupe inima“ se auđi în-
dêrétul nostru. Era o femeia în flórea vieții,
înbrăcată în doliu. Stetea ca înlemnită și
par' că-i era frică să se dea jos din tram-
vai, pe când o fetișórá ca de 15 ani, cu
ochii plânși, o trágea ușor de mână: „haide
mamă, haide“...

La scena asta, soțului Vintilă i-se um-
plură ochii de lacrimi. Noi ne făcurăm, că

nu-l vedem, dér îl înțelegem cu toții; el
n'avea mamă.

La pórtă cimitirului stéteau tolăniți
o cétă de neputincioși, bărbați și femei,
carî cereau de pomană. Fețele oflitate, ochii
stînși și miseria întregii lor infățieri te
făceau să tresari și să te cutremuri. Un
orb mănca o cóje uscată de pâne, un altul
durmea cu capul pe nisip, doi ologi se cer-
tau pentru cinei parale, o mamă își alăpta
copilul, ér lângă zid stetea un moșnég
gârbovit și scuturându-și pipa privea cu
lăcomiă la cel care mănca cója de pâne.

Acestate sunt tipurile nelipsite dela
inmormentări; trăsesc din pomană.

Cine scie, dēcă ologul de-acolo n'a
visat în copilăria lui să se facă soldat, séu
dēcă cela, care dórme pe nisip, nu viséză
acum, că e stăpánitorul pământului? Cine
îmi pôte spune, că mama aceea murdară
n'a avut în viața ei momente, când s'a
simțit cea mai fericită din lume, séu că
chiar acum când își alăptéză copilul nu e
îmbetată de misce sentimente divine, cu
tótă infățășirea ei bolnăvicioasă? Cine ar

am pierdut deja până acum din putere și vașă. De nu vom folosi nici clipa acésta ultimă și de nu ne vom apuca de lucru, ministrului de esterne nu i-se va da posibilitatea de-a conduce politica esterióră așa, cum se pretinde dela el. Gândiți-vé câte lucruri ne așteptă. Acolo este tariful vamal autonom, acolo noul pact cu Ungaria și acolo sunt convențiunile comerciale, ce trebuie să le încheiăm cu străinătatea. Decă raporturile interioare nu se vor limpezi, noi nu vom pute eșecuta lucrările acestea, și monarchia și patria vor avé pagube mari“.

La desbaterea specială delegații cehi au vorbit éráși contra politicei lui Goluchowski, ér Goluchowski a fost silit să ia din nou cuvântul, ca să se apere.

Desbaterea s'a continuat eri.

In delegațiunea ungară s'a încheiat alaltăeri desbaterea asupra *budgetului armatei*, după-care s'a procedat la creditul pentru provinciile ocupate. A luat cuvântul și ministrul comun de finanțe *Kallay*. El s'a apérat contra învinuirii, că industria și comerțul maghiar nu sunt protegiate în Bosnia. Cu date statistice arată, că din furnisările pentru Bosnia 30—36% revin Ungariei. Decă nu se face mai mult, cauza este, că în urma abuzurilor întâmplare, *poporul și-a pierdut încrederea față de comercianții ungarî*. Guvernul bosniac n'a păgubit nicodată căile ferate ungare. Pe timbrele postale se află vulturul cu două capete, pentru-că posta și telegraful din Bosnia e în administrare comună. Când guvernul bosniac va lua în administrația lui posta și telegraful, altfel va fi. Cestiunea emblemelor stă așa, că cu ocazia sêrbărilor se arboréză stindardul bosniac în mijloc, ér de cele două laturî stindardul ungar și cel austriac.

Privitor la *deputațiunea mohamedană*, care a umblat prin Budapesta, declară: Intre *Bosnia și Herțegovina* a fost totdeauna óre-care antagonism. Améndoné provinciile au anumite interese particulare. S'a întâmplat, că în primăvara anului trecut o față mohamedană de 16 ani a părăsit casa părintescă, fiind-că voia s'o mărite după un bétrân. Fata, se dice, a fugit în Dalmația. Curénd s'a lătit vestea, că fata a fost convertită la catolicism. S'a cerut intervenirea autorităților. Guvernul a recomandat părintelui fetei să-și angajeze un avocat și a promis tot sprijinul, însă părinții au rămas constanți pe lângă credința, că fata a fost răpită de catolic. Astfells'a născut svonul despre propaganda catolică. De aici s'a produs o mare agitație în sinul mohamedanilor, în fruntea căreia s'a pus *muftiul* cu câți-va ómenî de ai lui și au pretins, ca fata să fiă readusă de autorități. Guvernul bosniac n'avea putere la așa ceva. Urmarea a fost o petiție către monarch și un statut către guvern. În statut se cere o mare comisiune din mohamedani, în fruntea căreia să fiă pus *muftiul* și comisiunea aceea

să guverneze pe toți mohamedanii din Herțegovina.

Guvernul a stărunit, ca coróna să respingă acel statut, de unde a urmat apoi o agitațiune și mai mare. Cu tóte avertisările guvernului, mohamedanii au continuat mișcarea, deși câți va funcționari de lângă *muftiu* au fost depuși. Acesta s'a opus mereu la ordinele guvernului, până când a fost depărtat și el din post. În urma acésta „malcontentii“ au venit la Budapesta, ca să predea monarchului statutul lor. Dér ei nu puteau fi lăsați în audiență, după-ce odată statutul a fost refuzat. Așa stă lucrul ou deputația mohamedană.

Din diecesa Aradului.

— 16 Maiü 1900.

In anul acesta a fost să se săvirșescă restaurarea comitetelor și epitropiilor în diecesa Aradului. Alegerile în cele mai multe locuri au decurs sgomotos și au fost atacate prin proteste. Și nici astăzi nu sunt restaurate tóte comitetele și epitropiile parohiale, deórece ómenii sistemului nou voinđ a alege aderenți de ai lor, au presionat pe alegători, dér au întâmpinat multă resistență. Așa în comuna *Nádlac*, o comună paolnică și fruntașă románescă cu biserică frumoasă și școle bune, s'a trimis dela centru un comisar consistorial, ca să sprijinésca la alegere aderenții sistemului. Alegerea s'a ținut între baionetele gendarmilor, dér cu tóte acestea n'au succés după cum au dorit domni dela centru, ci după dorința poporului. Un lucru, care-și are însemnătatea sa, și pentru a-se slăbi acésta însemnătate s'au pus la cale proteste și cercetare, ér biserică suferă și poporul e învrăjbit pe ani înainte.

In comuna *Șicläu*, de-asemena comună fruntașă, nici cu gendarmii nu s'a putut face alegerea comitetului, deórece preoții n'au lăsat curs liber alegerii, ba se dice, că unul dintre preoți, bizuit pe neamurile, cari stăpănesc astăzi diecesa, *ar fi dat ordin gendarmilor să puscé în alegători*; gendarmii însă n'au voit să eșecute acest ordin, și așa s'a evitat vèrsarea de sânge.

Care va să dică încercarea sistemului în alegerea comitetelor parohiale n'a succés, din contră a început să producă reacțiune.

Se mângăe însă sistemul cu majoritatea din sinodul eparhial. Și când a vèdüt la alegerea de vicariu, că dispune numai de 30 de voturi din 60, și că minoritatea deputaților presenți în număr de 20 votând cu bile albe, voinđ sistemul nou a ascunde în fața lumii acésta slăbiciune, a lansat îndată în public, că d-nul Dr. Iosif Gall ar fi pus la cale votarea cu bile albe și apelația la congres contra alegerii de vicariu, și cu acésta invențiune a umplut foile maghiare „*Aradi Közlöny*“ și alte foi din Budapesta. Față de acésta invențiune observ, că d-nul Dr. Iosif Gall, din motive ușor de înțeles, nici n'a participat la

sinodul din Arad, nici n'a ținut conferență, cum i-se insinuă, nici n'a pus la cale vre-o apelație, ci votarea cu bile albe și apelația au făcut-o deputații sinodali adéne indignați pentru cele ce se întâmplă în diecesa în mod spontan. S'au ținut, ce-i drept, conferențe pe timpul sinodului, nu din partea minorității, ci din partea celor 30 din majoritate și în aceste conferențe se luau conclusele sinodali, cari apoi se publicau ou zile înainte în „*Aradi Közlöny*“ și în „*Szabadság*“.

Dixi.

Mutilarea coróniei ungare.

(Atentat în contra crucei.)

Un cas fórte grav s'a întâmplat zilele trecute în edificiul noii universități din *Budapesta*, cas, care-i pune pe gânduri chiar și pe cei mai mari *ovrofiți* dintre Maghiari. Etă ce s'a întâmplat:

Sunt numai câte-va săptămâni, de când s'a inaugurat noua aulă a universității din Budapesta. De ambe părțile scârilor, ce conduc din parter în primul, al doilea și al treilea etaj, erau aședate embleme ale coróniei ungare, făcute din gips, și cari în formă de relief împodobesc păreții. O mână criminală și necunoscută încă până acum, a rupt tóte crucele dela aceste corónie și în locul lor a desenat câte-o stea, simbolul *judaismului*.

Fapta acésta a produs mare senzație, ou atât mai virtos, că tocmai pe ziua de eri avea să viziteze monarchul aula noii universități.

In ședința de eri a dietei deputatul *L. Molnar* a adresat ministrului de culte și instrucțiune publică și ministrului de justiție o interpelare, cerénd cercetare severă și pedepsirea acelu vandal, care în „*inima țării*“ a cutezat să comită acésta blăstămăție, să-și bată joc nu numai de cruce, dér să infameze chiar coróna ungară.

Deja în decursul interpelării ministru-președintel *Szell* a declarat, că autorul infamiei se va pedepsi.

„*Alkotmány*“, organul partidei populare, vorbind despre acest miserabil atentat în contra crucei, esolamă:

„Aici am ajuns ou universitatea decatolizată a lui *Pétzu Pázmany*. Pe pomul sălbătăcit cresc fructe vermănoșe, semințele plantelor veninóșe răsar frumos și crescând, au înăbușit tóte florile religiei și ale stimei de patriă. Batjocurirea religiunii adusă odată pe catedră, nu póte da alte rezultate, decât fapte miserabile de felul acesta.“

N'ai ce-i face: *Cazarii* s'au „patriotizat“ și de-odată cu acésta, curagii și nas au căpătat. Ađi-măne vor decreta înormentarea crucii pentru mai marea gloriă a „liberalismului“ *jidano-maghiar*. Eșemplul dat în Budapesta póte fi un *memento* serios pentru cei-ce au luat sub scutul și ocrotirea lor pe „noii Maghiari“.

Bavaria și politica prusiană.

Cu ocașiunea adunării reuniunii pentru promovarea navigațiunii pe riuri și canale în Bavaria, prințul Ludovic de Bavaria, a ținut o vorbire, care a făcut senzație în tótă Germania. S'a jăluit prințul, că societatea de navigațiune pe Dunăre bavareză are o groa pozițiune, căci ea nu este spriginită și subvenționată de stat. Se dau mari subvențiuni, dise el, pentru societățile de navigare germane, pentru liniile vapórelor postale, numai pentru societatea de navigare bavareză nu se întâmplat nimic. „Nu înțeleg, ca noi, decă ne ținem de imperiul german, să nu avem tocmai aceleași drepturi și aceleași privilegii, ca cei din Germania de nord“.

„Ni-se impută nouș, din Bavaria“, continuă prințul Ludovic, „că nu scim să prețuim în destul avantajele, ce le avem dela imperiul german. Înainte de tóte voinđ să scutesc Bavaria de imputarea, că ar fi o grație, că ne ținem de imperiu; căci imperiul german tocmai așa de bine a fost cimentat cu sânge bavarez, ca cu sângele ori cărei alte ginte germane. Prin urmare, nu voinđ să fim priviți ca frați mai inferiori, ci ca frați deplin, și precum ne punem și ne-am pus ou pieptul pentru imperiul german, așa pretindem, ca imperiul german să apera interesele noastre bavareze tocmai așa, ca interesele la marele fluviu, ce se revarsă în Marea nordică și ostică. Decă acésta așa va fi, noi nu vom lucra numai în interesul special bavarez, ci în interesul întregului imperiu“.

Limbajul acesta este destul de lămurit, ca să fiă înțelésă noima lui. Așa energic a mai pășit odată prințul Ludovic la timpul său în Moscovă, când a protestat ou tótă energia ca să fiă privit ca stând în raport de vasalitate față ou Hohenzollerii.

Este acésta manifestație, care ne arată, că particularismul încă n'a dispărut și mai dovedesce, că prințul Ludovic al Bavariei nu pare a fi nici-decum încântat de autocrația, ce s'a stabilit în Germania și ce se reflectéză în deviza „*regis voluntas suprema lex*“ (voința regelui e suprema lege), ce și-a ales-o actualul ei cap al Germaniei.

In tot cazul cuvintele mai sus citate ale prințului Bavariei denotă o nemulțămire ou politica imperială germană de ađi, care a dus ou sine ca servilismul și închinăciunile bizantine să fiă mai în flóre ou ori și când și să nu mai cuteze nimeni a-și căsca gura de frică să nu supere pe împératul.

SCRIRILE DILEI.

— 17 (30) Maiü.

Visitațiune canonică. Cătim în „*Tel. Rom.*“: *I. P. S.* Sa D-l Archiepiscop și Metropolit *Ioan Meșianu* va face ou ocașiunea sêrbării hramului școlei noastre din Seliște, Constantin și Elena, prima visitațiune cauo-

puté să tăgăduiescă, că moșnégul de lângă zid n'a avut în tinerețea lui visuri și aspirații și că nu și-a țesut vre-odată în minte un viitor de aur?...

Câți nu sunt în lumea asta, cari sunt siliți să îndure zimbetul ironic al trecutului, când amăgiți de vise își înălțau palate pentru viitorul, în care acum se tirăesc de ađi pe mâne?

In cimitir.

Liniște solemnă. Sórele își aruncă ultimele-i raze ca o mângăere peste morminte.

Pe-o cruce înegrită de vreme cetesc: „Călătorule te opresce“;... — mă cutremur și sângele par'că mi-a înghețat în vine. Din fiă-care mormént par'că aud înălțându-se un glas lugubru: „călătorule, te opresce“... Privesc înlemnit la cuvintele astea și par'că mă vèd rétăcit pe un drum lung și pustiu și merg uitându-mi de... „Haide, mă!“ își dise Vintilă apucându-mă de mână, ér eu, inconșciu, am mai aruncat o privire spre crucea înegrită

de vreme și ou o espresie de scârbă și de revoltă, am îngănat: „de ce scrie, călătorule te opresce?...”

Eminescu! Dela pórtă spre dreapta e morméntul celui mai iubit și celui mai nefericit poet al nostru. În jurul lui plutesce o melancoliă ușóră, care se légănă visătoare în ventul sêrii. O liniște dulce, liniștea unui vis înduioșat învêlne morméntul, peste care doi salcâmi își întind ramurile plângătóre. Chipul lui săpat în cruce măreț și blând privește cu drag la teiul din față. Mai jos pe cruce stau săpate versurile:

Reverse dulci scântei
A tot scintórea,
Da-asupra-mi crengi de tei
Să-și scuture flórea.
Ne mai fiind pribeag
De-atunci înainte
Aduceri aminte
M'or troeni cu drag,
Și stinsele patemi
Le-or troeni cădënd,
Uitarea n'tinđnd
Pe singurătate-mi.

Cât am stat la morméntul lui acoperit

de pânsele și de „nu mă uita“, n'am vorbit nimic, nu ne mai săturam de privirea lui plină de bunătate.

Câtă bucuriă am simțit ou toții când am vèdüt, că nu-i uitat de tot, că și pe grópa lui e primăvară.

„Haideți să luăm nisce floricele de pe morméntu-i ca amintire“, am dis eu, și când întinseserăm deja ou toții mâinile, Vintilă ne opri: „Stați, sunt prea drăguțe, ar fi păcat să le rupeți și-apoi el atăta are, ... lăsați-le lui.“

Ne-am retras ou toții și am plecat rușinați de îndrăsnéla noastră nesocotită.

Pe când stăteam să ne odihnim pe o bancă aprópe de pórtă, fiă-care pierdut în lumea gândurilor lui, mi-a fost atrasă atenția de două dame. Cea mai bétrână plângea. Cea mai tinêră cerea s'o mângăe între altele ou vorbele: „Așa-i sórtea noastră, a tuturor“, rostite ou rēcéla unui filosof.

Multă lume se mângăe ou vorbele acestea și fiind-că și-le repetă, de-atătea ori se crede înprietinită ou mórtea și-o pri-

vesce ou rēcéla. Dér, stimată d-nă, decă d-ta bună-óra ai fi încredințată de către cineva, că peste câte-va zile va trebui să părăsesci lumea asta, te-ai despărți așa ușor de oglinda d-tale, de societatea în care îți place să te învêrtesci și să amêțesci pe cei cari te privesc? Nu și-ar veni greu a părăsi viața ou tóte petrecerile ei și nu și-ar fi milă să bagî în pământ obrajii ăștia frumoși pe cari i-ai îngrijit așa de mult? D-ta, filosofă de-adinéuri ai mai rosti ou aceeași rēcélași cuvintele: „așa-i sórtea noastră, a tuturor?“... Mie imi vine să cred, că te-ai întreba și d-ta ou mine: „De ce este așa sórtea noastră a tuturor?“...

Pe când mă lăsam furat de gândurile acestea, îngrijitorul cimitirului se apropie de noi:

„D-lor, morților le place să fiă nóptea singuri în împérația lor!“

Și am plecat.

Z. Bârsan.

nică din estan în frunțașă comună Seliște. Precum suntem informați, se fac mari pregătiri pentru o primire sărbătorască a înaltului prelat.

Inspecțiunile arhiducelui Iosif. „Alkotmány“ anunță, că arhiducele Iosif va inspecta între 9—14 Iunie st. n. horevețimea ungară din Transilvania, apoi va merge, probabil, la Sinaia, să viziteze pe M.M. LL. Regele și Regina.

Erăși o „vătămăre a națiunii“. Dilele trecute se răspândise prin țiare soirea, că la Alba-Iulia, generalul Mauriciu Perl, cu ocaziunea vizitei casarmei, a ordonat a se depărta nise table cu inscripțiuni ungresc. Încă nici până azi nu s'a constatat, decât și întru cât soirea acesta este întemeiată; „patrioții“ însă cu toate acestea au dat țipetul de alarmă, care a răsunat nu numai în presa jidano-maghiară, ci a străbătut până la ministerul comun de război. Oficiosa „Bud. Tud.“ comunică acum, că membrii delegațiunii Mohai Sándor și Zeyk Gábor au interpellat în chestiunea aceasta pe ministrul de război Krieghammer, care a declarat, dice numita fôia, că îndată ce i-s'a făcut cunoscut cazul, a ordonat „strictă cercetare“ prin comanda de corp și că „la totă întâmplarea o va rezolva în așa chip, ca să liniștească pe fiacine“. — Măi, măi, că multă considerațiune mai are d-l ministru de război Krieghammer față cu susceptibilitățile șovinistilor jidano-maghiari!

Din Satlung ni-se anunță, că presvitera Voica Neagoe-Popea, venerabila matronă a familiei Popea, a încetat din viață luni, în etate de 90 ani. Răposata a avut 12 copii. Dintre cei patru în viață, cel mai înaintat în etate este P. S. Sa Nicolae Popea, episcopul Caransebeșului. Fiă-i țărina ușoră și memoria binecuvântată!

Bibliotecă populară. Ministrul ungresc al instrucțiunii publice a hotărât să înființeze pe spelele statului într-o mișă de comune bibliotecă populară. Va începe în anul proxm cu 200 și va continua apoi în anii următori. — E ușor a înființa bibliotecă maghiare din budgetul stors de pe spina cetățenilor în majoritate nemaghiari ai statului!

Distincțiuni. S'a acordat medalia „Resplata muncii pentru învățământul primar“ clasa I d-lui Gheorghe Missail, membru fondator al Societății pentru învățătura poporului român și vice-președinte al consiliului acestei societăți. — S'a conferit medalia Bene-Merenti, clasa I, d-lui David Emanuel, profesor universitar, pentru merite didactice, și clasa II d-lor dr. Mihail D. Calinescu, medic de regiment clasa I, pentru scrieri medicale; I. Popovici, maior și Vasile G. Makarovitch, locotenent pentru scrieri științifice.

Cas de mörte. Ni-se împărtășese în tristătoreă scire, că parochul român gr. cat. din V.-Odriheiu, Nicolau Maior, după scurte și grele suferințe a răposat în 5 Maiu n. c. în al 57-lea an al etății și al 36-lea al preoției. Răposatul a fost un preot foarte vrednic și zelos, care mult a luptat pentru susținerea școlii și bunăstarea și fericirea credincioșilor săi. Spiritul său românesc s'a oglindit de repeți ori în colônele fôiei noastre prin mai multe corespondențe ale sale pline de cel mai curat sentiment național. — Fiă-i memoria binecuvântată!

Mare tempestate. Din Sicu (Sălagiu) ni-se scrie: În 28 Maiu n. a fost în părțile noastre un adevărat potop. O mare tempestate cu grindină s'a descărcat asupra comunei, care în timp de 2 ore a făcut pagube colosale. Grindină și valuri furioase de apă curgeau pe toate cöstele, măturând tot, ce aflau în cale. N'a rămas nimic întreg. Sămănăturile, cari promiteau o bună recoltă, au fost total nimicite; multe case au fost sparte și inundate de curentul furios al părănelor. Supărarea poporului e mare și în desperarea lui nu scie încătrău să-și întorească privirea.

Causele emigrării. Fisolgăbirul Haraszthy, la provocarea vice-spanului co-

mitatului Zemplin, a prezentat acestuia un raport privitor la causele emigrării și la sörtea emigraților. După acest raport, cauza principală a emigrării din Ungaria nordică o formeză marea dăr și alte datorii, precum și lipsa de câștig. Se duc la America și acolo au o sörte amară, însă au de lucru și în decursul anului trecut împreună cu cartatul prim al anului curent emigranții din Zemplin au trimis celor de-acasă 1.007.538 coröne. Mulți se reîntorc încă acasă și-și rescumpără moșiile, pe cari le vënduseră cu prețuri de nimica. „Aici lângă Homonna“, dice fisolgăbirul, „se află o comună mică, unde fostul cărciumar înainte cu 15 ani a luat prin licitațiune pentru datorii făcute prin beuturi 33 de moși cu câte 50—60—80 coröne; acum toate moșiile sunt rescumpărate de proprietarii lor, dăr nu cu prețurile de mai înainte, ci cu câte 1800, 2000, 2400 cor.“. Mai adauge fisolgăbirul, că nu cu viațete și cu vorbiri academice este a se lupta contra emigrării, ci trebuie luminat poporul, trebuie învățat la îmbunătățirea pământului, să se ia în administrarea statului drumurile comitatense, dând pe calea acesta un mod de câștig țărânilor sărace; proprietarii mari să nu dea moșiile în arendă Jidanilor din Galizia, ci în părțile mai mici să le dea țărânilor. — E bună și sănătösă această lecție pentru șovinistii unguri, cari nu sciau până acum să găsească altă cauză a emigrării, decât pe anumiți agenți.

Scandal germano-frances în Roma. „Berliner Tageblatt“ dă amănunte asupra unui scandal întâmplat în basilica St.-Petru din Roma. Vinerea trecută, când a fost marea recepțiune a peregrinilor. Înainte de a sosi papa în biserică peregrinii germani începură să cânte cântări germane. Peregrinii francezi i-au fluert și i-au întreprupt. În altă parte a bisericii peregrinii francezi cântară psalmi și cântări bisericesti, dăr nimeni nu i-a conturbat. Scandalul s'a întâmplat curând. Un preot francez a pălmuit în mijlocul bisericii pe un preot german, ceea-ce Germanii, de dragul păcii, suferiră. Sosirea papei a pus capăt scandalului. Așa espune fôia germană lucrurile. Credem, că le cam esagerază.

Un domn desculț. Alaltăeri se petrecu în strada „Margareta“ din Viena un caz hazliu, care atrase atențiunea trecătorilor. Un domn elegant, îmbrăcat bine, cu mânuși, cu joben și cu ghețe galbene în picioare, mergea în pași liniștiți pe stradă, când de-odată un pantofar cu două calfe după el se repeși asupra trecătorului, provocându-l energic, ca, să se plătescă ghețele, să se plătească. Fiind-o domnul n'avea de unde plăti, ér ca să-și dea ghețele din picioare nu-i convenia, a fost ridicat pe sus de calfe, fú dus sub o pörta și, pe lângă toate protestările, l'au desculțat. Într'acestea lume multă s'a adunat afară în stradă. După ce pantofarul s'a depărțat cu ghețele, într'un târziu, iesă și domnul de sub pörta cu cilindru și — desculț, numai în ciorapi, lumea curiosă din stradă îl întâmpină cu o salvă de hohote și risete. Domnul se refugiă într'o prăvălie de ghețe și se rugă să-i crediteze o părechică. Proprietarul prăvăliei însă nu s'a încredut în el și i-a pus la dispozițiune numai o părechică de pantofi sdrențoși. Astfel nenorocita jertfă a creditorului său alergă în fugă spre locuința sa.

Războiul din Africa sudică.

(Trecerea Englesilor peste Vaal.)

Mareșalul Roberts a anunțat deja oficial, că trupele lui au trecut riul Vaal în Transvaal și au ocupat poziții pe țărmul nordic al riului. De aici și până la Johannesburg mai sunt numai 50 de miluri englese. Frontul armatei lui Roberts se dice, că era de 15 chlm.

Mica trupă a Burilor se afla pe țărmul contrar al riului; aici se aflau și puținii Buri Oranjeni și când cel din urmă om al lor a părăsit riul, s'a făcut încercarea de a arunca în aer marea pod al liniei ferate de peste Vaal. Încercarea însă

n'a reușit, căci numai un arc al podului a fost nimicit.

Burii se aflau acum în mare primejdie. În front se apropia de ei Roberts, la flancul vestic și ostic îi amenințau trupele englese, cari trecură mai înainte Vaalul. În fața puterii covârșitoare englese, ei n'au avut încătrău și s'au retras fără a opune vre-o rezistență. Ei au ocupat de-ocamdată poziții la Meyerton și pe munții Klip, situați la jumătatea drumului între Vaal și Johannesburg.

Scopul cel mai apropiat al lui Roberts este de a ocuci Johannesburg și Pretoria. La Johannesburg Burii nu vor pute desfășura o rezistență mai de sémă, fiind-o regiunea nu e acomodată de loc pentru modul lor de luptă. După scirile mai noue Burii vor arunca în aer minele de aur.

Pretoria este apărată de 7 forturi tari la sud și vest, provădute cu tunuri puternice. Aici mai cu greu va pute să ajungă Roberts; dăr cum-că Burii înșiși nu speră să pută salva capitala, o dovedesce faptul, că femeile și copiii au fost espedați din Pretoria la Lydenburg, între munții nordici, unde au adunat proviziuni și muniții pe ani întregi.

Drept curiositate mai amintim, că din isvor engles s'a răspândit soirea, că generalul French ar fi intrat deja cu cavaleria în Johannesburg. Soirea acesta pare a fi prematură, ea nici nu se confirmă oficial.

O parte a Burilor din Natal s'au întors în jur de Laingseck. O trupă însemnată de Buri a mers acolo de cătră Lydenburg, ér din Pretoria s'au alăturat comande noue de Buri la armata lui Botha.

Un osîndit la Siberia.

Din Petersburg se comunică următorul cas: Un tinăr nervos, slab, cu numele Avram Jefimovici Gefkin, e dus de braț de doi poliști în sala de pertractare a tribunalului. Crima lui este, că a scris un comentariu cutezat și necruțitor la o sentință a tribunalului și acel comentariu l'a tipărit sub titlul „Far luminător“ și l'a împărțit în mii de exemplare între populațiunea săracă din suburbii. Pertractarea s'a făcut în secret, căci era temere de turburări. S'a întâmplat adevă, că locuitorului Misa Savici i-s'a licitat perina de sub cap, și a fost aruncat pe stradă împreună cu nevasta și doi copii. În amărăciunea sa, Savici a bătut pe maiorul usurar, care l'a dus la sapă de lemn și tribunalul l'a condamnat pentru asta la trei ani temniță.

„Așa s'a întâmplat“, dice Gefkin în comentariul său, „și e revoltător, că așa s'a întâmplat. Clasele sociale mai înalte, cari ne răpesc și ultima bucătură câștigată cu sudorii de sânge, monopolizează administrațiunea justiției de pe pământ și osîndesc pe acela, care cuteză a se văeta, când pe el îl lovesc cu piciorul și-l bat până la sânge“.

„Sermane Mișa Savici! Tu ești jertfa acestei nedreptăți. Și cine premerge cu exemplu rău? În al cui nume se întâmplă aceste nenumerate ucideri de suflete? — Tătucule, susțitorul tuturor robilor ruși, ascultă-mă, vréu și ție să-ți spun ceva. Te rog, ofere o mică odață familiei lui Mișa Savici. Nu! Sciu, că tu nu-i vei da, măcar că tu ai palat mare în Petersburg, Peterhof, în Gacin, Moscva, Niev, Tzars-Koje-Selo, Teodosia și Dumneșeu scie unde. Tu ai la dispozițiune mii de odați góle, pe când noi cu decile durmim în câte-o scorbură vechiă, unde miseria încă la vârsta copilăriei ucide sentimentul nostru moral. Tu susții câte-va mii de perdevară, nouă nici atât nu ne rămâne din amara noastră muncă ca să putem trăi cu ómenii. Pe tine te întâmpină cu mare pompă și cu serbări pe unde mergi, pe noi însă decă suntem fără acoperământ și ne căutam orotire prin păduri, să sub vre-un pod, ómenii ței ne huidue, ca pe nisele sălbatici. Oh, tătucule, tu nu scie, ce adencă umilire este pentru demnitatea ómenescă, când ție de ție ne întorecem printre ómeni flămânzi și crășnind din dinți și când suntem despoiați de casele noastre și flămânzi, scriburind de frig, obosiți până la mörte ne huidue din óri-ce unghiu, unde voim a ne ocoti“.

Și după cum este exemplul, cu care premerge țarul, așa este și urma, pe care calcă clasele mai înalte ale societății. Lângă cea mai nebună risipă este cea mai penibilă miseria; lângă pompa strălucitoare e întunerecul; lângă petrecerile secl e cugețul la ucidere și sinucidere. Sörtea omului

sărac este: a lucra pentru alții și apoi a se prăpădi. Lui nu i se face parte din bucuriile vieții, ci numai din torturile ei. Milostivule, Dómne, privește la suferințele noastre și te îndură spre noi!“

După cetirea articolului încriminat, pe care noi l'am reprodus aici în mic estras, procurorul într'un discours de o jumătate de óra ceru deportarea acusatului la Siberia pentru „vătămărea țarului“.

Gefkin, când auzi acesta, sări sus și strigă: „Ce vreți cu mine? Să mă duc în Siberia? Nu mă duc! Nu mă duc! Eu n'am greșit nimic! Trimiteți la Siberia pe mișei, ér nu pe cei ce vorbesc despre blăstămățiile săvârșite! Voi m'ați lovit, m'ați bătut până la sânge, m'ați chinuit și eu am simțit-o acesta și m'am văetat. Voi nu ve gândiți, că și pe noi ne dóre, decă ne loviți? tratați-ne ómenesce, nu ne răpiți pânea și drepturile; atunci se vor întorce toate spre bine!“

După vorbirea fôrte domólă și fără vlagă a apărătorului, tribunalul s'a retras și a hotărît deportarea lui Avram Jefimovici Gefkin la Siberia pe timp de 15 ani. Acestă aspră pedepsă se afirmă, că s'a dictat la dorința țarului, care și el a cetit articolul încriminat.

Necrolog.

Presvitera Voica Neagoe Popea,

slăbită de bătrânețe, în etate de 90 ani, împărtășită cu Sfintele Taine, a răposat în 15 Maiu a. c.

Înmormântarea va fi Joi în 18 Maiu, óra 11 a. m. în oimierul bisericii S-tei Adormiri.

Despre această pierdere durerosă subscrișii încunoscinteză pe toți consăngenii și cunoscuții.

Satlung, în 16 Maiu 1900.

Fii: Nicolae, Episcopul Caransebeșului; Ioan, profesor; Alexe, agricultor; Victor preot. Fiica: Maria N. Penciu. Ginere: Nicolae Penciu, jude reg. în pensiuine. Nurori: Eufrosina n. Pană, Maria n. Ciurcu, Reveica n. Gaetan, Maria n. Secăreanu și numeroși nepoți, strănepoți și răstrănepoți.

ULTIME SCIRI.

Londra 29 Maiu. Roberts telegrafăză din Klipriver: Azi am înaintat 20 de chilometri și suntem numai 14 chlm. depărtare de Johannesburg.

Din Lourenzo-Marqueze i-se vestesce lui „Daily News“, că generalul Botha a sosit în Pretoria, ca să se consulte cu Krüger asupra condițiilor de pace. — „Times“ anunță, că Botha și Steyn doresce pacea, Krüger însă nu.

Londra, 30 Maiu. Mareșalul Roberts va intra azi la amiazi în Johannesburg, fără a întâmpina vre-o rezistență.

DIVERSE.

Ciubucul lui Menelic. Se scie, că decând Menelic a oprit în țera lui importul tutunului și fumatul, între locuitorii abesinienți este mare supărare. Cu totă stricta poruncei, însuși Menelic a călcat-o. Într'o di Menelic a vădut pe nise Englesi fumând din nisele ciubuce cu țevă scurtă. Lui Menelic i-se părú lucru curios și își gândi să încerce și el. A chemat pe unul dintre Englesi la sine, l'a întrebat cu de-amăruntul, că ce bunătațe află el în fumat, și cum trebe se fumeze cu ciubucul. După ce a scuit toate, dise Englesului: „Imi împumuți ciubucul țeu? Ași voi și eu să gust cum e“. A luat ciubucul i-a dat foc, a pipat — și i-s'a făcut rău, tare rău. Englesul spuse, că e bine să fumezi, dăr împăratului numai la întâia probă i-se făcú rău. Din cauza acesta Menelic așa s'a mânia, încât a dat poruncă odată pentru tot-deuna, că în țera lui este strict interzis fumatul.

Dela „Tipografia A. Mureșianu“ din Brașov,

se pot procura următoarele cărți:

O carte valoroasă, scrisă de d-l Ioan Popoa, profesor la școlile române din Brașov. Cartea este intitulată: **„Caractere morale, exemple și sentințe culse din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne“.** Această carte, atât prin esteriorul său elegant, cât și prin cuprinsul său bogat, de aproape 400 pagine, este o adevărată podobă în literatura noastră. Atragem asupra ei atențiunea tuturor Românilor iubitori de carte; în ea cetitorul va găsi o comoră nespus de prețioasă de învățături, de mângâieri, de însuflețiri spre tot ce e moral, nobil și frumos. Prețul 1 fl. 25 cr. (cu posta 1 fl. 35.) Pentru România 3 Lei, la care este a se adauge și portul postal. — Se află de vânzare la Tipografia „A. Mureșianu“, la librăria N. I. Ciureu și la librăria H. Zeidner în Brașov.

O carte de legi. „Amicul Poporului“ îndreptar în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român de Titu Vuiculescu, pretor în Peșca maghiară. Cartea e întocmită la înțelesul țeranilor, așa că din ea ori-ce plugar, ori-ce măestru, ori-ce om, care scie ceti, pôte să înțelegă lămurit, și-i este după lege ertat să facă și ce nu; cum are să-și câștige anumite drepturi, la cina să se îndrepte cu plângerea ori cu rugarea. Costă 50 cr. (cu posta 55.)

Cărți de rugăciuni și predicii.

Anghira Mântuirii, cărțica de rugăciuni și de cântări pentru mângâierea sufletescă a drept credincioșilor creștini, **Edițiunea IV corectată.** Gherla, Tipografia diecesană 1899, Un exemplar în păreți tari colorați 35 cr. (plus 5 cr. porto.)

Mărgăritarul Sufletului, carte de rugăciuni și cântări, întocmită pentru toate trebuințele vieții. **Edițiunea IV.** Gherla, Tip. „Aurora“ A. Todoran 1899. Conține peste 334 pag. Legată în păreți tari colorați, costă 50 cr. (cu posta 55 cr.)

Micul mărgăritar sufletesc, cărțică de rugăciuni și cântări, întocmită mai ales pentru copiii mai marișori. Gherla, Tip. „Aurora“ A. Todoran 1898. Un exemplar legat în păreți tari colorați costă 23 cr. (cu posta 28 cr.)

Carte de rugăciuni, cereri și laude întru onorea Preacuratei Feciore Maria, pentru folosul și mângâierea sufletelor. Gherla, Tip. Diecesană, 1898. Prețul unui exemplar legat în păreți tari colorați 20 cr. (cu posta 23 cr.)

Convântări bisericesti pe srbătorile de peste an, scrise de Prepositul capitar **Ioan Panu.** Pe lângă predicii, se mai află în text câte-o instructivă notiță istorică privitoare la însemnătatea diferitelor srbătorii. Conține vre-o 400 pag. Prețul 1 fl. 50 cr. (în loc de 2 fl. cum era la început), prin postă 1 fl. 60 cr. Aceste predicii sunt favorabil apretiate și din partea clerului înalt din România.

Convântări funebrale și tertăciuni pentru diferite casuri de mörte, întocmite de **Ioan Panu.** cunoscutul scriitor bisericesc. Conțin vre-o 400 pag. Prețul numai 1 fl. 50 cr. (prin postă 1 fl. 60 cr.)

Predicii pentru Dumineci de **Iustin Popșiu,** învățatul scriitor bisericesc, marele orator și bunul Român de odinioară. E o carte de vre-o 500 pag. format mare, tipar modern, cuprinzând predicii frumoșe pentru toate Duminecele de peste an. Prețul 2 fl. 20 cr. (prin postă recomandat 2 fl. 35 cr.)

Predice pentru Duminecele de peste an, compuse după catechismul lui Decharbe, de **Vasile Christe.** Conține predicii dela Dumineca XI după Rosalii până la Dumineca Vameșului. Prețul 80 cr. (prin postă 85 cr.)

Predicii pe toate Duminecele și srbătorile de peste an, de **Em. Lăfărescu,** cunoscut etăt de ține în cercul românesc din numărările sale scrieri atât de mădușe, instructive și cu etăre gust cetire. E o carte mare, de 350 pag. Prețul 1 fl. 50 cr. (4 lei).

Cursul pieței Brașov.

Din 30 Maiu 1900.

Bancnota rom. Cump.	19.—	Vënd.	19.04
Argint român. Cump.	18.80	Vënd.	18.84
Napoleon d'or. Cump.	19.20	Vënd.	19.26
Galbeni Cump.	11.30	Vënd.	11.40
Ruble Rusesci Cump.	127.—	Vënd.	—
Mărci germane Cump.	58.58	Vënd.	—
Lire turcesci Cump.	10.71	Vënd.	—
Scriș. fonc. Albina 5%	100.—	Vënd.	101.—

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Mălar.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 29 Maiu 1900.

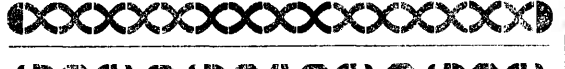
Renta ung. de aur 4%	114.85
Renta de corone ung. 4%	91.15
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	119.50
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	99.20
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	115.75
Bonuri rurale ungare 4%	91.20
Bonuri rurale croate-slavone	92.50
Impr. ung. cu premii	150.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	138.50
Renta de argint austr.	97.25
Renta de hărtie austr.	97.10
Renta de aur austr.	114.80
Losuri din 1860.	135.—
Acții de-ale Băncei austro-ungară	17.60
Acții de-ale Băncei ung. de credit	713.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit	712.50
Napoleon d'or	19.27
Mărci imperiale	118.27 1/2
London vista.	242.27 1/2
Paris vista.	96.25
Rente de corone austr. 4%	96.45
Note italiene	90.65

Subscrișul are onöre a aduce la cunoscința tuturor doritorilor, care vreau a lua în arendă pe termen de 3 ani hotelul meu propriu cu etagiu sub firma **„Hotelul Transilvania“**, aflător în strada principală, locul cel mai favorabil. Hotelul are 11 odăi. Condițiunile sunt următoarele:

1. Subarendatorului se predau toate odăile mobilate afară de utensilele ce se recer la un hotel, adecă albituri etc.
 2. Hotelul se dă respectivului subarendator gratuit.
 3. Toate soiurile de beuturi se predă proprietariului pe lângă procentele obișnuite.
 4. Cuhna de mâncări se predă subarendatorului.
- Informațiunile mai amănunțite se pot lua verbal la proprietarul hotelului, **Nicolae Lupu,** comerțiant în Zărnești, la care sunt a se adresa și oierțele.

Nicolae Lupu,
comerțiant.

AVIS.

Subscrișul am onöre a aduce la cunoscința on. public, că am început lucrări de

văpsitorie și lucitorie de mobile, binale, odăi etc.

Rog, a-me sprigini în întreprinderea mea, promițând lucrare solidă și ieftină.

Cu totă stima

913,8—3. **Vasilie Moldovan,**
Brasov (Scheiu), Costă nr. 20.

In Seliste (lângă Sibiu)

Loc cu aer curat de munte, poziție romantică, cu scaldă de apă de munte, aranjată de curând, preumblări admirabile, pavilion Elvețian, Hotele, Casină, bibliotecă, medii, apotecă, excursiuni frumoșe și ușore în munți, etc. **sunt de închiriat**

odăi și locuințe

la privați, pentru sezonul de vară, curate, bune și foarte ieftine cu și fără serviciu.

Cu detaliuri servesece

Primăria comunală.

959,3—3

Sz. 1339—1900.

bvęgrh.

Arverési hirdetmęny.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1831 évi LX. t. cz. 102 §-sa értelmében ezennel közhirrę teszi, hogy a brassói kir. törvényszék 1899 évi 6052 számú végzése következtében Popescu Victor brassói ügyvéd által képviselt Farka Demeter brassói lakos javára Jakab Alajos körösbányai lakos ellen 12 korona s jár. erejéig 1899 évi novemb. hó 21-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján felül foglalt és 1023 koronára becsült következő ingóságok u. m.: szoba butorok és egy zongora stb. nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a körösbányai kir. járásbírószág 1899. évi V. 664/3 számú végzése folytán 12 kor — fil. tőkekövetelés, ennek 1899. évi augusztus hó 23-ik napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 27 kor. 70 filérben bíróság már megállapított költségek valamint az alatt felszámított árverési kütüzési díjak erejéig is Körösbánya községében végrehajtást szenvedett lakásán leendő eszköziésére **1900. évi Junius hó 5-ik napjának délutáni 2 órája** határidőül kütüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. § sa értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsaron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 102 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

A törvényes határidő a hirdetmęnynek a bíróság tábláján történt kiüggesztését követő naptól számittatik.

Kelt Körösbányán, 1900 évi Május hó 20 áu.

Szöllősi János.
kir. bírósági végrehajtó.

Pentru SESONUL de Primăvară și Vară 1900 925.19—10

STOFE veritabile de Brün.

Un coupon de metri 3.10 lungime pentru un costum complet roc, pantaloni și giletcă costă numai	fl. 2.75, 3.70, 4.80 din stafă bună fl. 6.— și 6.90 mai bună fl. 7.75 fină fl. 8.65 mai fină fl. 10 — foarte fină
--	---

Un coupon pentru costum de salon fl. 10.— cum și stoffe de pardiseuri, Loden pentru turisti, Kamgar fln etc. etc. — Trimite cu prețurile fabricii renumita și cunoscută ca solidă și reela fabrică de postavuri

SIEGEL-IMHOF in BRÜNN.

— Mostre gratis și franco. Liferăție conform mostri se garantéză. —
Avantajile clienteli private, a comandă direct la firma de sus, sunt mari.

Sz. 1330—1900. tkvi.

Arverési hirdetmęnyi kivonat.

A fogarasi kir. járásbírószág, mint tlkőnyvi hatóság közhirrę teszi, hogy a Fogarasmegye beteg-ápolási alapja végrehajtatónak Timár Juon Simion végrehajtást szenvedő elleni 23 kor. 98 fil. tőke követelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a Sárkányi kir. járásbírószág területén lévő Ohába községében fekvő az ohábai 51 sz. tlkőnyben Timár Juon Simion, Timár Anna férj. Rose a Todorné és kk. Timár Juon nevén álló A +

344	hrs. ingatlanra	46 kor.	2150/2	hrs. ingatlanra	4 kor.
441/1	"	24 "	2251/3	"	4 "
529	"	12 "	2394/3	"	16 "
748	"	10 "	2515/1	"	16 "
794	"	46 "	2558/1	"	30 "
974/1	"	8 "	2573/1	"	8 "
1055	"	12 "	2825/1	"	8 "
1176	"	4 "	2935/2	"	6 "
1310/3	"	8 "	3045/1	"	16 "
1484/1	"	36 "	3098	"	16 "
1630/1	"	20 "	3227/1	"	18 "
1723/3	"	20 "	3234/2	"	38 "
1843	"	16 "	3406/2	"	32 "
1884	"	40 "	3533/1	"	22 "
1950/1	"	6 "	3647/1	"	22 "
2021	"	6 "	92, 93	"	356 koro-

nában ezennel megállapított kikiáltási árban a C. 1 alatt özv. Timár Juon Simion javára bekebelezett élethossziglani haszonélvezetijog érintetlen hagyása mellett az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1900 évi junius hó 25 ik napján délelőtt 9 órakor Ohába községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtnak fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett arfolyamnal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik § ban kijelölt óvadékköpes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. törv. cz. 170-ik §-sa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átzoigáltatni.

Fogarás, 1900. évi Március hó 1-én.

A kir. bíróság mint telekönyvi hatóság.

CSÁSZÁR,
kir. albiró.

967.